

อาหารสมอง
วารสาร สยามโกศศ

ชื่อเขียนดีๆ มีอยู่
มากมายในอินเทอร์เน็ต
มีชื่อเขียนหนึ่งที่ยากให้
ได้อ่านกันอย่างกว้างขวาง

จึงขอนำมาสื่อสารต่อ

ชื่อเขียนนี้แพร่หลายมากในโลก
ออนไลน์ภาษาจีน เป็นบันทึกที่เหลียงจี้จาง
(Michael Leung) นักจัดรายการวิทยุ
ยอดนิยมของฮ่องกงเขียนให้ลูกชาย
มีความว่า

“ลูกพ่อ: พ่อเขียนบันทึกช่วยจำนี้ให้ลูก
ด้วยเหตุผล 3 ข้อ (1) ชีวิตคนเราโชคเคราะห์
ไม่แน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าจะอยู่ได้นานเพียงใด
เรื่องบางเรื่องพูดเร็วสักหน่อยจะดีกว่า
(2) พ่อเป็นพ่อของลูก ถ้าพ่อไม่บอก ก็คง
ไม่มีใครบอก (3) สิ่งที่พ่อบอกในบันทึกนี้
ล้วนเป็นประสบการณ์ที่พ่อได้มาจาก
ความพ่ายแพ้ ดังนั้นจะช่วยให้ลูกเดินทาง
ผิดพลาดน้อยลง

ต่อไปนี้เป็นเรื่องที่ลูกควรจดจำใน
ชีวิต

(1) คนที่ทำไม่ดีกับลูก ลูกอย่าได้
ติดใจนัก ในชีวิตของลูกไม่มีใครมีหน้าที่
ต้องทำดีกับลูก นอกจากพ่อกับแม่แล้ว
ใครดีกับลูก ลูกต้องถนอมรัก รู้คุณ

(2) ไม่มีใครที่ทดแทนไม่ได้ ไม่มีสิ่งใด
ที่จำต้องครอบครอง หากมองเรื่องนี้ได้ทะลุ
ต่อไปถึงแม่ลูกจะสูญเสียทุกอย่างที่รัก
ที่สุดในโลกไป ก็ควรเข้าใจว่าไม่ใช่เรื่อง
ใหญ่โตอะไรนัก

(3) ชีวิตนั้นสั้น วันนี้อาจจะยังใช้ชีวิต
ฟุ่มเฟือย พรุ่งนี้จะรู้สึกชีวิตทั้งลูกไปไกล
ดังนั้นถนอมชีวิตให้ดีได้เร็วเท่าใด วันเวลา
ที่จะได้ใช้ชีวิตก็จะยิ่งมีมากเพียงนั้น แทนที่
จะหวังอายุยืน จงใช้ชีวิตอย่างทะนุถนอม
โดยเร็วจะดีกว่า

บันทึกช่วยจำ สำหรับลูก

(4) ความรักเป็นความรู้สึกลักษณะหนึ่ง
และความรู้สึกนี้จะเปลี่ยนได้ตามเวลาและ
สภาพจิตใจ ถ้าคนที่ลูกรักที่สุดจากลูกไป
ขอให้อดทนรอคอยสักหน่อย ให้เวลา
ค่อยๆ ซะล้าง ให้จิตใจค่อยๆ ว่างลง ความ
ขมขื่นของลูกก็จะค่อยๆ จืดจาง อย่านำได้

มีคนเคยพูดว่าชีวิต
คนหนึ่งนั้นจะเป็นอย่างไร
ขึ้นอยู่กับว่าหนึ่งได้พบใคร
และสองได้อ่านอะไร
สิ่งแรกอาจมีชะตากรรม
เป็นตัวร่วมกำหนด
แต่สำหรับสิ่งหลังนั้น
ตัวเราเองเป็นคน
กำหนดโดยแท้

ขยายความงดงามของความรักจนเกินงาม
และอย่าได้ขยายความเศร้าของการเสีย
ความรักจนเกินควร

(5) แม้จะมีคนที่ประสบความสำเร็จ
จำนวนมากไม่ได้รับการศึกษามากนัก
แต่ไม่ได้หมายความว่าชี้แจงเรียนแล้วจะ
ประสบความสำเร็จได้ ความรู้ที่ลูกได้เรียน
จะเป็นอาวุธที่ลูกมีติดตัว คนเราสร้างตัว
โดยไม่มีอะไรได้ แต่ถ้าไม่มีความรู้อาจไม่มี
แม้แต่เหล็กสักท่อนในมือ จงจำให้ดี!

(6) พ่อไม่ขอร้องให้ลูกเลี้ยงดูพ่อ
ในบั้นปลายชีวิต ทำนองเดียวกัน พ่อก็
ไม่สามารถเลี้ยงลูกในบั้นปลายชีวิต เมื่อ
ลูกโตจนเลี้ยงตัวเองได้ หน้าที่ของพ่อ
ก็สิ้นสุดลงจากนี้ไปลูกจะนั่งรถเมล์หรือวิ่ง
จะกินหมูหลามหรือเส้นหมี่ ลูกต้องรับผิดชอบ
ตัวเอง

(7) ลูกเรียกร้องให้ตัวเองรักษา
คำมั่นสัญญาได้ แต่จะเรียกร้องให้คนอื่น
รักษาคำมั่นสัญญาไม่ได้ ลูกเรียกร้องให้
ตัวเองทำดีต่อคนอื่นได้ แต่ไม่อาจคาดหวัง
ให้คนอื่นดีต่อลูก เราทำต่อคนอื่นอย่างไร
ไม่ได้หมายความว่าคนอื่นจะทำต่อลูก
เช่นเดียวกัน ถ้าลูกมองไม่เห็นเรื่องนี้
ก็รังแต่จะเพิ่มความทุกข์อันไม่จำเป็นให้
เท่านั้น

(8) พ่อชื่อลือตเตอร์ี่มา 26 ปี ยังคง
ยากไร้แม้แต่รางวัลที่สามก็ไม่เคยถูก ขอ
ยืนยันว่าคนเราจะรวยได้ต้องพากเพียร
ทำงานเท่านั้น “โลกนี้ไม่มีอะไรฟรี”

(9) ญาติมีบุญมาพบกันได้เพียงครั้ง
เดียว ไม่ว่าชาตินี้พ่อจะอยู่กับลูกได้นาน
เพียงใด ลูกต้องถนอมวันเวลาที่ได้อยู่
ด้วยกัน ชาติหน้าไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่
ไม่ชอบก็จะได้พบกันอีก”

มีคนเคยพูดว่าชีวิตคนหนึ่งนั้น
จะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับว่าหนึ่งได้พบใคร
และสองได้อ่านอะไร สิ่งแรกอาจมีชะตากรรม
เป็นตัวร่วมกำหนด แต่สำหรับสิ่งหลัง
นั้นตัวเราเองเป็นคนกำหนดโดยแท้